

Joachim festészetét a holdfényes témák teszik egyedivé, de már a korai időszakból ismerünk tőle olyan képeket, amelyeket az impresszionizmus napfénytől kicsattanó koloritja határoz meg. Ugyanakkor sok esetben még a virágzó, plein air gyümölcsfákat is átjárja a hajnali vagy alkonyi színek lilás-kékes melankóliája. Mint ennél – az Alfred Sisley impresszionista tájait idéző – *Gyümölcsfák alkonyatkor* című alkotásnál. A szegedi pályatárs, Szöri József 1913-as cikkéből ismerjük ennek esztétikai hátterét: „Amint a legnagyobb impresszionista mesterek képeiből kicsapó hajnali, friss levegőt először szívta be, palettáját új színek kezdték tarkítani és amit azóta alkot, az mind akkor keletkezett művészi hitvallása jegyében készült. Ennek a hitvallásnak első tétele a szín mindenhatósága, amellyel szemben minden más követelmény alárendelt. A színek hierarchiáját pedig a következőképpen állítja föl: a kék és lila színek rezgése minden színhatás állandó eleme, tehát ez a két szín minden más szint közömbösít bizonyos fokig. Annak tanulmányozása képezi rája nézve a színprobléma egész tartalmát, hogy a kék és lila színek abszorbeáló hatásával szemben mily mértékben őrzik meg a többi színek önállóságukat.”

